

à jour med de forskellige Ændringer, man ønskede i Loven, og har, efterhaanden som Forslagene fremkom, tiltraadt dem, som vore Partifæller i det høje Landsting kunde gaa med til. Derfor har vi fra vor Side ikke væsentlige Indvendinger at gøre imod det foreliggende Lovforslag. Da Lovforslaget har været indgaaende behandlet i det høje Landsting, skal jeg ikke komme ind paa alle Lovforslagets forskellige Bestemmelser. Det har det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Hedelund), efter min Mening gjort i rigelig Grad. Jeg har forstaaet det saaledes, at man her i dette høje Ting fra de forskellige Partiers Side i og for sig kunde tænke sig at vedtage Lovforslaget uden Udvalgsbehandling, og det har vi ogsaa givet Tilsagn om. Jeg blev derfor noget forbauset over, at det ærede Medlem Hr. Hedelund bredte sig i den Grad, han gjorde, men det bliver jo hans private Sag. Naar han, efter at have bredt sig ret vidtløftigt, endte med at udtale, at han ikke ønskede Lovforslaget i Udvalg, betragter jeg denne hans Udtalelse som en Erkendelse af, at den Kritik, han havde øvet, var ganske overflødig, og ud fra denne Forudsætning skal jeg for mit Vedkommende ikke stille Forslag om Udvalgsbehandling, dersom der ikke fra Ministerens Side stilles Krav om saadanne Ændringer i Henhold til de forskellige Taler, der er holdt, at det i væsentlig Grad forrykker Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til Paragrafferne. Jeg vil særlig beklage, at man ikke i § 9 har faaet vedtaget en Tilføjelse, som i nogen Grad retter det kedelige Forhold, der i Virkeligheden er til Stede ude paa vore Veje, nemlig dette, at et Køretøj ført af en eller anden Person lægger sig hindrende i Vejen for Færdselens frie Udøvelse. Man har ganske vist i § 9 indsat en Bestemmelse om, at der skal være et Spejl, hvori Føreren af et Køretøj kan se den Færdsel, der kommer bagfra, men der er mange Førere, som bryder sig fejl om, at der bagved kører Vogne, som gerne vil forbi, og der er i Loven ingen som helst Bestemmelse om, at han skal vige. Jeg kunde ønske, at der i den nævnte Paragraf indsattes en Bestemmelse om, at naar Føreren bagved sig saa et Køretøj, som ifølge Lovens Bestemmelser havde Lov til

at køre med en stærkere Fart end han selv skulde han øjeblikkelig vige til Side. En saadan Bestemmelse har man ikke faaet indført, og det betragter jeg som en Fejl; skulde der blive Tale om Ændringer, vil jeg altsaa meget henstille til den højtærede Minister at faa en saadan Bestemmelse indført.

Saa vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Justitsminister angaaende § 15. I Øjeblikket er bestemte Typer af Vogne i de forskellige Jurisdiktioner indregistreret til forskellig Afgift. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han i Henhold til § 15 udsteder saadanne Registre og saadanne Vejledninger for hele Registreringen, at der bliver givet en ensartet Registrering af samme Typer af Vogne over hele Landet. Der er noget urimeligt i, at den samme Vogn i Virkeligheden svarer forskellig Afgift i de forskellige Jurisdiktioner. Jeg haaber, den højtærede Minister kan give mig et bekræftende Svar herpaa, for saa behøves der jo ingen Ændringer om dette Forhold i selve Loven.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning til § 24. Der er som bekendt indsat den Bestemmelse, at det paaligger Værten paa en offentlig Restaurant at føre Tilsyn med, om hans Gæster, naar de faar det, man i daglig Tale kalder en lille Gnist paa, fører Motorkøretøj eller ikke. Jeg finder, at denne Bestemmelse i Virkeligheden er overordentlig uheldigt affattet. Jeg mener nemlig, det ikke alene er en Pligt for Værten paa en offentlig Restaurant, men i Virkeligheden skulde det være en Pligt for hvert enkelt Menneske, naar han ser en Mand, der øjensynlig er paavirket af Spiritus, gaa op i et Motorkøretøj, da at tilkalde Politi og forhindre ham i at sætte sig op, køre ud og køre andre Mennesker ned. Derfor vil jeg mene, at hvis der bliver Tale om Ændringer i dette Lovforslag, maatte man have sin Opmærksomhed henvendt paa § 24 og faa en mere betryggende Affattelse af 2det Stykke end den, det har i Landstingets Affattelse.

Med Hensyn til § 44 vil jeg gerne slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, som talte paa Socialdemokratiets Vegne. Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om at fortolke 3die Stykke i § 4 paa en saadan Maade, at de Penge, der bliver tilovers, efter at